

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BdI Regele Ferdinand No. 5.
A R A D.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 3 după amiază

Note zilnice

Vorbind în „Ecoul” de ieri, tot în cadrul acestor „note” despre gospodăria municipiului orădan, am subliniat între altele originalitatea și pe aceea că, de patru ani registrele perceptorului comunal nu sânt încă încheiate.

Și, nu pentru a se da cumva, de urma milioanei, — nu știu cum contabilizate, — din cele 13 câte au fost prevăzute în buget în fiecare an pentru drumuri și s'au cheltuit numai câte 3—4 anual, — precum am subliniat și ieri. Ci, pentru a arăta, potrivit promisiunii, cum își poate câștiga același municipiu, alte circa zece milioane.

Fiind, precum spuserăm registrele neîncheiate, nu se poate ști ce s'a încasat din dări și taxele comunale și nici ce restanțe mai sânt de plată.

După aceleași știri din sursa care ne-a informat și despre această curiozitate orădană, suma restanțelor din taxe și impozite comunale se ridică la cifra de 8 milioane lei.

Noi nu pretindem nici un procent din descoperirea ce s'ar face, drept justă și în conformitate cu cele ce denunțăm.

Suntem dispuși să ne mulțumim cu satisfacția ce îți o dă o faptă bună, săvârșită la timp.

Și acum, ceva și cu porcii patruzeți și bipezi...

E vorba de d. dr. Alexandru Balogh, medicul veterinar șef al circumscripției IX Sf-ta Ana, jud. Arad și posibilitățile dsale de economisire, — din leafă! — a unei moșii, bașca, alte gheliruri, — vorba turcului...

Când a plecat prim-medical veterinar al județului, d. dr. Maria, în concediu, a fost delegat să-i țină locul în serviciul veterinar la Curtici, medicul veterinar al frontierei, d. dr. Dukesz.

Totuși... când a fost vorba de o încărcare, pentru un export, s'a prezentat să facă slujbă d. dr. Alexandru Balogh.

Zădarnică a fost nedumerirea șefului de vamă respectiv care l'a prezentat ordinul cu delegarea celui alt medic. D. dr. Balogh, a răspuns ritos, printr'o asemănare a prea vechei dsale îndelungate între porci:

„De câte ori trebuie să-l înlocuiesc pe șef, când vreau eu, eu îl substituiesc...”

Așa o fi neiculiță, — dacă zici matală...

Dar, ar fi bine, să mai pleci trechea și la ce zice lumea. Așa, de-o pildă...

Pe ziua de astăzi am încercat o nouă surpriză în chestiunea obținuturii marelui șmecher, celebrului priceput în a conjuga verbal: a învățî-învățîre și director al filialei arădane de bancă creditistă ungurească, faimosul între faimoși, Iosif Moskovitz. De unde până unde, (zău! să nu vă entuziasmați de cele ce scrie inspectorul general al muncii din Arad, d. Petru Popesciu, în pag. III-a, col. I și II-a, încă d'umnealui, oricât fr-

moase intențiuni o fi având și, oricât de inspector și general este, are alți generali însă, mai mari decât dănsul, cari devin simpli soldați, ba chiar ordonați, în fața frunțașilor... politicieni, tot Ministerul muncii i-a acordat un nou termen de ședere în țară, până la 31 Mai 1934.

Nu-i de mirat, că până la aceea dată, scabrosul individ s'a devinut și cetățean român; iar noi și prefectul județului Arad, d. dr. Groza, s'a ne tocim pantaloni pe banca acuzaților, pentru că reprezentantul guvernului l'a prins cu acte falsificate și noi am publicat din isprăvile îndrăznețului intrus.

Până atunci însă, vrem să știm, dacă în această țară nu se mai respectă nici legile cari apără cele mai vitale interese naționale?

Ce rost mai are Siguranța generală a statului, dacă Ministerul muncii nu mai ține seamă de ea când dă asemenea autorizări și nu respectă articolul 8, din Legea protejării muncii indigene?

Iată ce spune categoricul pasagi, la care ne referim, din citatul articol de lege, pe care domni din fruntea Ministerului muncii, l-or fi uitat, sau, l-au ignorat cu intenție:

„Cererile de autorizare vor fi soluționate de Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, potrivit art. 2 din prezenta lege, luându-se în prealabil avizul direcțiunii generale a poliției, din punctul său de vedere”.

Mult am vrea să știm: care a fost „prealabilul aviz al direcțiunii generale a poliției, din punctul său de vedere”... în cazul directorului de bancă irendentistă ungurească, Iosif Moskovitz, dovedit, cu actele existente în dosarul posedat de Prefectura județului Arad, că a indus în eroare autoritățile clujene, pentru a și plăsmui documente false de ședere în țară — cum și pentru alte urâte fapte ale numitului!

Desigur că nici unul, — întrucât nu credem să fi fost înțebată direcțiunea g-ală a Siguranței generale a statului, — fiindcă de l-am bănui c'a existat acel aviz și a fost favorabil, prea mare ne-ar fi deziluzia și prea odioasă fapta aceluia cari au tocmai menirea să împiedice așezarea în țară a unor asemenea elemente periculoase!

Am trecut și de 1. Octombrie și promisiunea, (adică promisiunile, fiindcă ele s'au repetat de zeci de ori până n'prezent), că se va nchide tripoul lui Jupân Trichter, — nu s'au realizat...

Nu, — zău! Să nu fie, oare, deajuns, că n' spelunca trichită-rească și-au pierdut unii naivi banii și alții, și onoarea; iar acum, să și piardă și lumea care n'a jucat... Increderea în seriozitatea aceluia cari și-au dat cuvântul, c'au să pună odată capăt jăcmănelii?...
Ștefan Mocanu

Uneltirile dela Oradea

II.

Continuăm astăzi să ne ocupăm de acțiunea fabricanților din Oradea, — cari se luptă să și mențină în țară pusderia de supuși străini sub titlul de „specialiști”...

Spuneam ieri, în final, (după ce am arătat neseriozitatea „specialității” invocată pentru categoriile de lucrători: strungari de fier, mecanici, cazangii și turnători, — de cari muncitorii România are câteva mii de șomeri — la fel și pentru funcționarii de birou... mai pretinzând penitenții până și aceea că și pentru specialitatea de șofer trebuie tolerat în țară un muncitor cu pașaport străin)... că, nu-i de loc exclus, ca marea dragoste manifestată de patroni pentru muncitorii străini să fie datorită și faptului că toți acei „specialiști” străini, pot fi „mai de ncredere” decât muncitorii români. Aceștia din urmă, cunoscând legile statului, pot comite oricând vre-o indiscrețiune, privind călcările obligațiilor de către fabricanți, — între cari nu lipsesc nici evaziunile fiscale.

Oricine voiește să se convingă de rigurozitatea acestor adevăruri, n'are decât să treacă la convenitele investigațiuni și se va uimi de rezultatele pe cari le va obține.

Lăsând acest capitol, (care definește precum am demonstrat: sabotarea a nenumărate interese de ordin politic-social-național, dar și sub raportul economic-financiar), să trecem la cel mai culminant și mai nevralgic punct al problemei, — pusă în discuție prin atitudinea luată de industriașii orădani și de toți aceia cari s'au înhamat printr'o complicitate extrem de vinovată, pretențiilor lor nejustificate.

E cunoscută tuturor oamnelor de bună credință, — nu numai din această țară dar depe întreg globul, — acțiunea revizionistă pe care o urmărește Ungaria. La fel și perpetua ei grijă, să n'trețină continuu trează dorința de revanșă, mai cu seamă în rândurile și în sufletele conaționalilor rămași în statele succesoriale.

Or, printre căile de realizări la cari recurg vecinii noștri unguri, s'a obțină în prezent măcar contracararea oricărei manifestațiuni și n' deosebi a celor cu caracter economic, ale națiunii dominante, este știut, cea mai de capetenie, este calea spionajului!

Economicul dominând astăzi orice acțiune în viață, în întreaga omenire, se n'țelege că Budapesta și oamenii săi dela noi din țară urmăresc sabo-

tarea noastră mai întâi și mai intens pe fărâmul economic.

De aci toate svârcolirile pentru menținerea celor cu pașapoarte maghiare prin întreprinderi, — indiferent cât costă...

E foarte posibil ca tot guvernul maghiar să restituie și șperțurile, — de multe ori chiar fabuloase, — pe cari le plătesc unii patroni de întreprinderi să le rămână cutare „specialiști”, care în realitate nu s' decît un simplu contabil...

Ce rost s'a aibă altul, toate străduințele ce se depun pentru menținerea în posturile de mare însemnătate pentru apărarea noastră națională, cele mai suspecte figuri, cari nu au nimic comun cu această țară și profitând de condamnabila îngăduință, uneltesc și pe față împotriva națiunii prea tolerante?

Iată un alt motiv, pentru care organele superioare trebuie să fie foarte atente, luând în cercetare toate cererile făcute de industriașii orădani, să li se acorde un nou control pentru „specialiștii” dumnea lor, — după ce, potrivit legilor și ordinelor în vigoare, au fost respinși de comisia specială respectivă, pentru revizuirea situațiunii străinilor.

Const. I. Ștefănescu

Criza de guvern nu e rezolvată

— Azi la ora 5 d. Gh. Tătărescu se va prezenta în audiență. — Complicațiuni de ultimă oră. D. N. Titulescu refuză să intre în noul guvern —

București, 2. (Dela corespondentul nostru). — După cum se știe criza de guvern — demisia cabinetului Tătărescu — s'a produs numai formal pentru a se înlesni o largă remaniere a guvernului. Demisia a fost anunțată de primul ministru în consiliul de miniștri care a avut loc la d. sa acasă, Luni după masă și a fost motivată prin necesitatea de a fi examinată situația politică de către Suveran. Numai așa se explică — spun cercurile liberale — faptul că tot d. G. Tătărescu a fost îndemnat cu alcătuirea noului cabinet.

Asupra antecedentelor crizei neașteptate se afirmă că a fost cauzată de descompletarea guvernului prin demisia d-lui Teodorăscu ministrul Industriei și Comerțului și prin moartea lui Mavrodî.

Obiectiv examinată, situația nu era de natură să provoace o criză de cabinet. Inșă în afară de aceste motive mai exista și un alt trileț și încă de mare greutate în politica noastră: d. N. Titulescu, în cursul zilei de

Duminecă și-a înaintat demisia, printr'o telegramă adresată direct primului ministru. Acest fapt neprevăzut în jocul d-lui Tătărescu, — făcut pentru a asigura guvernului o mai mare omogenitate și o factură mai tinerească — a stricat toate combinațiunile. Această cu atât mai mult, că nimeni nu știe motivele demisiei d-lui Titulescu.

Se așteaptă...

După primirea telegramei d-lui Titulescu, d. Tătărescu a accelerat lucrul. Și Luni după masă s'a produs demisia și incredințarea pentru formare a noului cabinet. Până la rezolvare, cu conducerea departamentului externelor a fost încredințat d. V. Antonescu. În același timp, d. G. Tătărescu a adresat d-lui Titulescu o călduroasă telegramă prin care-i solicită intrarea în noul guvern. Luni seara, până târziu, s'a așteptat cu nerăbdare răspunsul d-lui Titulescu, care a sosit abia în cursul dimineții de azi.

Și după unele cercuri bine informate, răspunsul d-lui Titulescu este negativ: refuză să intre în noul guvern.

Soluția?

În situația aceasta, se așteaptă cu o deosebită nerăbdare audiența la Palat, a d-lui G. Tătărescu, ce va avea loc la ora 5. Se știe că în această audiență urma să fie prezentată Suveranului lista noului guvern. Rezultatul audienței depinde de evenimentele ce se vor produce până la ora audienței.

Părerea generală a lumii politice și a cercurilor bine informate este, că din criza de cabinet ușor se va putea trece în criza de regim.

Opoziția

Partidele de opoziție au fost oarecum surprinse de izbucnirea crizei — șefii — în cea mai mare parte lipseau ieri din capitală. Au fost înștiințați și în cursul dimineții au sosit în capitală.

La fiecare club în parte, au loc constăturile.

Vieța sportivă

CFR conduce în fruntea clasamentului Diviziei Naționale

Zilele trec, matchurile Diviziei Naționale se consumă rând pe rând pentru a aduce tot mai mari surprize, plăcute și neplăcute, și pentru a-și îndeplini scopul final, designarea campionului național al României, titlu spre care se îndreaptă toate eforturile echipelor din Divizie, începând chiar cu AMEFA.

Cu jocul pe care-l produce este o imposibilitate. Scopul AMEFA-ei trebuie să fie acela de a lupta pentru un loc mai de la coadă și pentru a se menține pe mai departe în Divizie. Dar până acum AMEFA „stă tare pe piață”. Și după cel de al 4-lea match jucat — dintre cari 3 la Arad — locul li este asigurat. AMEFA este „Omega”.

Lupta cea mai mare se dă însă pentru locul prim, pentru „Alfa”. Până acum conduce CFR din București. O echipă care a jucat la baraj, ceea ce vede că le-a fost de mare folos amenințându-i cu căderea din Divizie, căci, consecințele acestei amenințări se pot vedea acum, în urma performanțelor realizate în ultimul timp. Conduce frumos chiar având mai puține jocuri jucate decât urmașele.

Duminecă s'a înregistrat o nouă surpriză. E vorba de înfrângerea CAO-ului la Timișoara. Dealtfel nici Duminecă trecută, la Arad, n'a prea fost satisfăcătoare, iar Chinezul — în trecut furnizorul echipelor naționale, — continuă cu semi-surprizele. Poate, această înfrângere a CAO-ului, a pus în uimire cercurile sportive din țară însă victoria este adjucecată pe deplin merit. CAO ce-i drept posedă un elan cum rar se găsește, însă atacul este inefficace în fața porții.

Un rezultat real și conform așteptărilor este cel realizat de România, fiind tot odată oglinda naturală a partidei. Se zice că Crișana știe să joace numai la ea acasă.

Eșecul se explică prin aceea că „România” nu mai este formația din anii trecuți, ciasată mereu printre codășele Diviziei. „România” a îmbrăcat o nouă haină, haina românismului. Echipa este formată numai din români cari sunt demni de a activa sub culorile unei grupări românești și a titlului sublim ce-l poartă. Tot așa vă dorim și pe viitor. Deci: Înainte!

Amintiri plăcute ne-au lăsat echipele capitale, cari au avut de luptat contra aceluiași formații — Gloria și AMEFA, în orașul nostru. Fiind mai proaspăt jocul de Duminecă, momentele de emoție, prin cari am trecut, sunt mai vii.

Echipa muncitorilor, al căror joc îl cunoaștem atât de bine, a fost nevoită și ea să rupă cu tradiția din anul trecut: „La noi acasă câștigăm!” Această tradiție a fost ruptă forțat încă mai înainte, când simpatica formație „Ripensia” a zdrobit-o. Credeau că cel puțin contra oborenilor vor câștiga...

Echipa oborenilor, formată din elemente tinere ce se învârtesc în jurul celor doi veterani Robe și Steinbach, au arătat și de data aceasta că pot juca frumos chiar contra unei echipe, cunoscută în toată țara, prin jocul ei... dur.

În adevăr, Unirea-Tricolor are în poartă unul dintre cei

mai tineri și simpatici portari. Calmul și siguranța acestui om sunt de admirat. Apărarea are în mijlocul ei pe bătrânul Steinbach, unul dintre cei mai buni centrurijlocași ce-i avem. Înaintarea e cea cunoscută din anul trecut, doar în centru locul lui Ale-Popescu ce fusese propus pentru echipa națională e ocupat de Sonny Niculescu, care are un joc atât de fin, ceiace a făcut pe roș negrii să se poarte mai blând cu el.

— Bloss —

Muzica militară a Reg. 93 Infanterie s'a reîntors la Arad

Am regretat cu toții, acum câteva luni, plecarea muzicii militare a Reg. 93 infanterie, care a fost angajată, pe tot timpul verii, la Băile Herculane.

Pe malul Mureșului, în această vară, n'a mmai avut, deci, ocazia să admirăm virtuozitatea de mare dirijor a d-lui locot. I. Ioniță și arta discipolilor săi.

Prietenii aceștia dragi ai noștri, ca și ai tuturor celorlora cari și-au petrecut vacanța în acest oraș, au revenit la Arad, de unde pleaseră cu a mărăciunea în suflet, dar au revenit printre noi radiosi căci, la Băile Herculane, au fost primiți și apreciați, tot timpul, în modul cel mai călduros posibil.

Miile de vizitatori dela marea stațiune balneară s'au delectat toată vacanța ascultând fanfara d-lui I. Ioniță pe care am avut ocazia să-i vedem eri.

Profesori și maeștri mari de muzică din țara întreagă au admirat seratele muzicale ale d-lui locot. I. Ioniță, care totuși regretă că nu a rămas la Arad, unde se bucură de atâta simpatie.

Cum ne închipuim că această muzică a făcut progrese noi peste vară, ne adresăm călduros d-lui col. C. Constantinescu, comandantul Reg. 93 infanterie, rugându-l să binevoiască a proba ca muzica militară să mai cânte pe mal în puținele seri frumoase ce vor mai urma, astfel ca să audă și publicul arădan noile arii cântate la băi.

Cunoscând marea amabilitate a d-lui col. C. Constantinescu, nu ne îndoim că „această cerere” a întregului Arad, va fi satisfăcută.

Rep.

Modificarea constituției franceze

Paris. — Indată după votarea bugetului pe anul 1935, consiliul de ministrii francez, va convoca adunarea națională la Versailles pentru a se modifica constituția.

Cu ocazia discutării reorganizării poliției franceze, ministrul de interne, a cerut să i se acorde imputerniciri mai largi.

Biroul d-lui Doumergue care actualmente se află la ministerul de externe se va muta în localul fostei ambasade austro-ungare.

Ard vapoarele

De câteva săptămâni, aproape în fiecare zi, auzim despre incendii de mare.

Nu știm care ar putea fi cauza acestor curioase nenorociri cari se țin lanț, dar curiozitatea noastră este legitimă.

Întâi să acuzăm un alt caz — și foarte apropiat — ne rădăcolește curiozitatea și ne tulbură. În apropiere de Mamaia arde un vapor necunoscut. Ajutoarele, cât au fost ele de urgente nu i-au putut fi de folos. Flăcările se văd din oraș, atât sunt de întinse.

Nu se știe nimic. Se presupune doar că vaporul ar fi venit din Odessa sau din portul Sulina și s'a aprins pe Marea Neagră.

Cazul „Morrocastle” face puț.

E, cel puțin, curios!

Cinematograful

CENTRAL

Programul de azi:

Mascarada

Paula Wessely,
Adolf Wohlbrück,
Olga Tschekowa
Regia W. FORST

Reprezentările
la orele 5, 7.15 și 9.15 seara
Prețuri normale.

SELECT

(Crucea Roșie)

Programul de azi:

TOM MIX Aventurierul din Texas

Reprezentările
la orele 5, 7.15 și 9.15 seara

Folosiți bateriile

„Galvani”

RESTAURANT

„ALBINA”

STRADA HORIA No. 2.
S'A DESCHIS PLĂCINTĂRIE A LA BUCUREȘTI!
Bucătărie românească!

Reduceri de tarif la transportul fructelor pe CFR

Ministerul Agriculturii și Domeniilor Direcțiunea Viticulturii, prin adresa No. 196147/20 Septembrie 1934, trimite Prefecturii Județului, următoarele:

În calea unei valorificări raționale a produselor agricole, pomicele și viticole stau o serie de piedici, care fac ca rezultatul exploatărilor să se soldeze regulat cu deficit. Printre aceste greutăți, scumpetea tarifului de transporturi pe C. F. R. ocupă primul loc, de multe ori costul transportului fiind mai mare decât însăși valoarea produsului. Pentru înlăturarea acestor neajunsuri, Departamentul Agriculturii a depus totdeauna toate diligențele, făcând repetate intervențiuni către autoritățile în drept, cu scopul a se adapta regimul tarifar feroviar standardului nostru de viață. Ca rezultat al acestor demersuri, avem satisfacția să vă anunțăm că Direc-

ția Generală C. F. R. prin adresa No. 102621, a aprobat o reducere de transport de 50% din actualul tarif pentru fructele proaspete. Pentru ca producătorii să poată realmente beneficia de aceste reduceri, alăturat avem onoare a vă trimite baremul actual redus cu 50% și vă rugăm să binevoiiți a-i da cea mai largă publicitate. În același timp, vă rugăm ca pentru orice tarifare în defavoarea producătorilor, să se adreseze reclamații direct Cabinetului d-lui ministru I. Manolescu-Strunga pentru a se lua măsurile cele mai severe de sancțiune contra acelor vinovați. La reclamațiune se vor atașa și documentele necesare. Vi se atrage atențiunea că aceste reduceri s'au făcut numai la expedițiile efectuate în ambalaje „tip” fixate de Minister, din al cărui model vi s'ar trimite la timp.

Prin restaurare la revizuire ?

— Legitimistii unguri contra politicii germanofile a lui Gömbös —

După cum Liga Revizionistă maghiară nu-și află locul și nu se simte bine dacă nu agită în fiecare zi, cu rost și fără rost, și'n toate părțile, problema absurdă a revizuirii tratatelor și nu-și ia ochii dela ținuturile ajunse la locul lor de origine, tot așa fac și legitimistii unguri — tot revizionisti și ei. Iși mențin teza prin presă, broșuri și întruniri publice, cari nu întotdeauna sfârșesc în felul dorit, desvâind, prin izbucnirile spontane, lucruri foarte interesante.

Astfel, Duminecă, deputatul conte Csekonits, a convocat o întrunire electorală la Szombathely. Întrunirea, repede s'a transformat într'o manifestare legitimistă, mai cu seamă când s'a urcat la tribună deputatul legitimist Grieger, care a spus că datorită legitimistilor nu este să aștepte pe rege ci să-l și a-

ducă. Cuvântarea deputatului Grieger a antrenat nu numai auditorul ci și pe ceilalți oratori. Și dus de curent contele Szigray a urcat la tribună. În cadrul cuvântării, a spus: „restaurația e singura cale care duce la revizuire”.

Afirmația aceasta a fost comunicată la Budapesta încă înainte ca autorul să-și fi încheiat vorbirea. La Budapesta a produs o senzație extraordinară, pentru că este întâia oară că legitimistii se pronunță deschis și pe față pentru revizuire.

Dar bucuria a fost de scurtă durată oratorii următori, au criticat foarte aspru intenția cabinetului Gömbös de a s'aproppia de Germania, sub masca intereselor economice. S'a spus acolo, că Gömbös se apropie de Germania pentru că vede în ea sprijinul în acțiunea de revizuire, pe care Italia nu-l mai dă și nici decum interese economice.

Aceste discursuri au produs stupefacție și nu este exclus, ca să aibă și urmări pentru cei ce le-au rostit.

Citiți și răspândiți

„E c o u l”

SALA HOTEL FERDINAND — TIMIȘOARA, 5 OCT. 1934.

PALATUL CULTURAL — A R A D, 6 OCT. 1934.

CERCUL CATOLIC — ORADEA, 7 OCT. 1934.

UN SINGUR CONCERT

D A T D E
T A R A S

M Y K Y S C H A

Cel mai mare pianist al Rusiei de azi

Laureat al concursurilor internaționale de pian din:
VARȘOVIA (1933). VIENA (1934). BUDAPESTA (1934). MOSCOVA (1932).

BILETE DE VÂNZARE LA:
Timișoara: Casa Teatrului.
Arad: Librăria Sandor.
Oradea: Casa Cercului Catolic.

Dacă iubiți adevărul; dacă aprobați campaniile noastre de salubritate națională, aveți singura posibilitate de a susține eforturile noastre: PLĂTINDU-VĂ ABONAMENTELE ȘI ABONÂND PE AMICII VOȘTRIL.

Tot în cazul lui Iosif Moscovitz

Din partea d-lui inspector general al muncii din Arad, d. Petru Popescu, primim în cazul faimosului Iosif Moscovitz încă director al lui „Erdélyi Bank” din Arad, următoarea întâmpinare No. 2150 din 1 Oct. a. c.:

Domnule director,

In ziarul d-vs. „Ecou” No. 658 cu data de Duminecă 30 Septembrie 1934, pe pagina 4-a, a apărut articolul „Moscovitz va fi expulzat”.

In acest articol se afirmă între altele textual: „Omul care a învățat pe degete de atâtea ori Comisiunile de control al streinilor, reușind întotdeauna să rămână în bănoasa și șovina slujbă de director al Băncii Ardelene, va dispărea din Arad, exorbitat de agenți, cum prevăd dispozițiunile pentru expulzarea celor indizerabili”.

Deoarece afirmațiunea referitoare la comisiunile de control este tendențioasă și prejudiciabilă prestigiului acestor comisiuni, avem onoare a Vă ruga să binevoiți a publica în acelaș loc în ziarul d-vs. următoarele lămuriri:

1. Supusul ungar Moskovitz Iosif, director al Băncii Ardelene, Sucursala Arad, nu a învățat pe degete nici odată comisiunea de control care funcționează în fiecare an pe lângă Inspectoratul Muncii din Arad.

D-sa. s'a prezentat numai în acest an la comisie, în anul trecut stând în țară pe baza autorizațiilor dela organele administrative și polițienești, cari nu depind nici de Ministerul Muncii și nici de Inspectoratele Muncii.

2. In acest an comisia primind actele D-niei-Sale, le-a respins și le-a înaintat Chesturii de Poliție din Arad spre a lua măsurile legale. Aceasta încă în Iulie a. c.

3. La începutul lunii Septembrie a. c. Inspectoratul Muncii din Arad a primit de la Ministerul Muncii ordinul No. 50428, datat 31 August 1934, prin care ne aduce la cunoștință că a acordat d-lui Moskovitz termen de ședere în țară până la 1 Octombrie 1934, fără drept de exercitarea profesiei.

Pe baza acestui ordin am pus în vedere Băncii cu adresa No. 20005/1934 ca să-l concedieze din serviciu.

4. Banca ne-a răspuns cu scrisoarea din 27 Septembrie a. c. că Ministerul Muncii ar fi acordat d-lui Moskovitz, prin ordinul No. 2825 din 22 Septembrie a. c., termen de ședere în țară până la 31 Maiu 1933 cu drept de exercitarea profesiei și ca atare nu-l poate concedia.

5. Inspectoratul Muncii nu are cunoștință despre ordinul afirmat de Banca Ardeleană și ca atare i-a repetat

ordinul de a concedia pe d. Moskovitz.

6. Inspectoratul cerând relații și Serviciului de Siguranță din Arad, a primit informația telefonică în sensul că d. Moskovitz are încă dreptul de a sta în țară fără drept de exercitarea profesiei și că nu ar fi venit nici un ordin pentru expulzarea d-sale.

Credem, Domnule director, că lămuririle de mai sus v'au edificat complet asupra situațiunei d-lui Moskovitz și v'au convins că situațiunea d-sale nu are nici o legătură cu comisiunile de revizuire cari au funcționat la Inspectoratul Muncii din Arad. Ceva mai mult, în acest an, comisiunea a respins cererea pe care o depuse d. Moskovitz și competența acestei comisiuni nu se extinge mai departe.

Primiți vă rugăm, domnule director, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Inspector general:
(ss) **Petru Popescu**

Făcând loc în extenso adresei d-lui inspector general al muncii din Arad, am ținut a-i da completa satisfacție cuvenită, precizând și următoarele:

Colaboratorul nostru, autor al reportajului vizat de d. inspector general Petru Popescu, numai dintr'o scăpare și fără nici o intențiune, a menționat că, de-atâtea ori învățatul Iosif Moskovitz, a învățat comisia de control, în loc să numească autoritățile pe cari le-a indus, în realitate, în eroare, numitul iadezirabil.

Luând act cu multă satisfacție de foarte prețioasele precizțiuni pe cari ni-le mai face d. inspector general al muncii din Arad, înainte de-a-i mulțumi pentru întreaga sollicitudine ce ne arată, sau poate tocmai pentru a-i răspunde cu aceeași gentilețe, îi transmitem următoarele informațiune.

Relațiunile publicate de noi, privind expulzarea numitului Iosif Moskovitz, le-am avut din două surse oficiale și bineînțeles nu le putem suspecta de neexactitate.

Dacă numitului falsificator de acte publice, — mult odios totodată și impertinent, — i-a reușit să se năvărtească iarăși; să-l aibe pe conștiință toți aceia cari l-au ajutat să-și aranjeze din nou ședere în țară și n'vita lor s'aibe parte numai de blestemele ce li-adresează astăzi toată românimea conștientă din această regiune de țară, atât de crunt sfidată și desconsiderată!

Cetiți „ECOUL”

**Invățători și elevi români,
Cumpărați cărțile și rechizitele școlare la**

LIBRĂRIA

„CARTEA ROMÂNEASCĂ”

Bulevardul Regele Ferdinand I. Timișoara

CARE ESTE CEA MAI BINE ASORTATĂ LIBRĂRIE ROMÂNEASCĂ DIN TIMIȘOARA

SE ACORDĂ RABATURI MARI

SPRIJINIȚI COMERTUL ROMĂNESC, DAȚI AVÂNT CULTURII ROMĂNEȘTI!

— PREȚURI EXTREM DE AVANTAJOASE!!! —

Pacostea revizuirii

După lungi ezitări și animate discuții în consiliile de miniștri, revizuirea funcționarilor publici a început să fie tradusă în fapt. Dar altfel de cum ne-am fi așteptat.

Primiți revizuiți, adică primele victime ale sancționării cazurilor de numiri ilegale, așteptam să fie acei sus puși funcționari, fără o pregătire serioasă, a căror incapacitate este notorie și dăunătoare serviciilor pe cari le conduc.

Victimele revizuirii au căzut însă, câteva categorii de intelectuali, cari aveau dreptul să fie ultimii revizuiți, de exemplu medicii, a căror funcție socială depășește cu totul un interes de ordin juridic, adică numirea.

Pe de altă parte, — și aici începe pacostea cu revizuirea — au fost considerați ca ilegali numiți câțiva funcționari de poliție ardeleni, cari, în afară de anumite vicii privitoare la numire, aveau pregătirea necesară pentru postul ocupat.

De aici a rezultat apriga polemică în jurul criteriului după care s'au făcut concedierile. S'a pronunțat cuvântul persecuție, îndreptată contra ardelenilor, și de aci, iar petarea acelei blestemate formule: ardeleni și regățeni, contraversă care a luat proporții destul de grave.

Discuția aceasta ne inveni-nează sângele. De aceea credem că s'a procedat cu multă imprudență atunci când întâiele concedieri s'au aplicat tocmai în Ardeal, când se știa ce ecou păgubitor va stârni o asemenea măsură.

Chiar și dacă aceste concedieri erau inevitabile și cu întâietate față de alte provincii, au provocat mult sgomot din cauză că se aștepta concedierea anticipată a acelor funcționari minoritari din Ardeal cari urmau să fie găsiți ca necunosători ai limbii române, condiție esențială de numire și menținere într'un post retribuit de stat.

In momentul când, în cercurile Ligii Națiunilor s'a lansat svonul că Polonia s'ar fi declarat tacit și indirect, pentru

revizuirea tratatelor, e imprudent să lăsăm a se crede că, între provinciile unite, mai sunt încă lacune nevindecate și că mai persistă între ele animozități ceingăduie a se trage concluzii grave privitoare la perfectarea unirii spirituale între noi și cei de peste Carpați.

Iată deci, cum dintr'o meschină necesitate de ordin financiar, s'au produs noi defecțiuni în jurul integralei solidarității românești — ce trebuie opusă dușmănilor țesute

contra noastră în statele revizioniste, și intrigilor diplomatice pe cari unii voiesc să le provoace la Geneva.

Iată cum, din imprudența noastră, am lăsat ca gurile de javre neastâmpărate și presa minoritară din Ardeal, să țipe și să comenteze asupra felului cum înțelegem noi aplicarea pe teren a unirii geografice și istorice.

Să nu ne mirăm atunci că dușmăni noștri prind curaj și-și ascuțesc colții de hiene.

Ion Cucu

„L'Action Francaise” despre Ungaria

„L'Action Francaise” publică următorul articol:

„După Polonia, care, în fața Consiliului Societății Națiunilor, a ridicat chestiunea minorităților, d. Eckhardt delegatul Ungariei a revenit asupra acestui subiect în fața comisiei a VI-a.

Este evident că reclamațiile podone și ungare nu pornesc din aceeași intenție.

Protestând la Geneva, Polonia nu caută să deschidă proces contra cuiva; ea își apără interesele.

Intervenția delegatului ungar este cu totul de altă natură.

Statutul minorităților oferă statelor învinse un mijloc suprem de a pricinui neplăceri statelor învingătoare.

Germania nu se înșelase asupra acestui lucru. Pe vremea când Reichul își avea locul său la Geneva, minoritățile găseau în Germania un călduros apărător. Delegații germani uitaseră modul în care înainte fuseseră sub cizma lor pe alsacieni și lo-reni.

Germania absentă azi, iată că Ungaria vrea să-i ia succesiunea. Ca și guvernul german, guvernul maghiar uită că se găsește într'o situație neprielnică pentru rolul pe care și-l asumă. Vechia Ungarie era un stat poliglot, a cărui populație nu era, în majoritate, maghiară. In 1870 erau în Ungaria și Transilvania 6.163.348 unguri și 7.306.935 locuitori aparținând altor naționalități.

Contele Ștefan Szecheny, întemeietorul Academiei de științe, afectat de numărul atât de redus al maghiarilor, spunea astfel:

„Suntem atât de puțin

numeroși, încât ar trebui să fie grațiați chiar și paricizii”.

In 1869 și 1883 se votase legi pentru a se asigura un minimum de respect culturii fiecărei reprezentante în Ungaria și Transilvania. Dar ele nu au fost nici odată aplicate.

Am putut astfel auzi pe contele Tisza declarând în parlamentul de la 20 Februarie 1914: „Drept, ar fi fost o nebunie, un act de sinucidere din partea statului maghiar și a națiunii ungurești, dacă ar fi executat legile din 1868”.

In adevăr, puține guverne au încercat cu mai multă îndârjire și cu o metodă mai aspră decât guvernul maghiar, să asimileze naționalitățile de pe teritoriul său.

Legea din 1907, denumită legea Appony cuprindea dispozițiuni atât de draconice, încât era imposibil copiilor români, germani, slovaci și sârbi să-și primească instrucția în limba maternă.

Nu-i vorba aici de a judeca această politică de asimilare. Vom constata numai că rolul de avocat al minorităților nu se potrivește de loc unui delegat maghiar.

El se află în contradicție cu întreaga istorie a Ungariei”.

Schimb de prizonieri și refugiați

Astăzi, putem anunța, că una dintre primele acțiuni ale d-lui ministru Ciuntu va fi intrarea în tratative cu Societele pentru realizarea unui schimb de refugiați și prizonieri între România și U. R. S. S.

„INTERCONTINENTALA”

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TRANSPORTURI ȘI COMUNICAȚIE

FACE TRANSPORTURI ȘI VĂMURI PE ÎNTREG GLOBUL

Ce e cu examenele învățătorilor minoritari?

— Deși, nici până azi nu știu românește cum ar trebui, totuș continuă să rămână încă în învățământ. — Se impune un comunicat din partea Ministerului Instrucțiunii!

Am scris la timp în coloanele ziarului „Ecol” despre examenele de limba română la cari au fost supuși învățătorii minoritari din județ. S'au terminat de o lună, dar rezultatele lor încă nici până azi n'au sosit dela minister. Despre modul cum și-au însușit — după 16 ani dela u-nire — limba română, acești funcționari ai statului, credem că s'a convins, atât Comisia examinatoare, — care prea a fost cu „mănuși” — cu acești indivizi, cât și ministerul instrucțiunii.

Atunci... de ce se întârzie cu comunicarea rezultatului?

Dascăl, dar nici până azi nu-l cetățean român!

În comuna Nădlac există — până azi tot face parte din „Corpul didactic” — un domn învățător, pe nume **Kemény Béla**, care pe lângă că nu știe românește, mai face parte și din pleiada **ire-identistilor**, și nici până azi nu este cetățean român, deși, statul îl plătește cu bani grei. Auziți, și vă cruciți! Un învățător cu vechime în învățământ, pe care statul îl plătește pentru ca să facă ire-identism! Vedeți domnilor unde a ajuns țara aceasta? Despre „isprăvile” lui Kemény, un domn inspector — pare-ni-se d. insp. Cioată din Timișoara — a înaintat ministerului un raport, dar al

cărui rezultat nici până azi n'a sosit. Dovadă e că tot mai ocupă postul, într-o comună dela frontiera țării.

Acest individ, când s'a prezentat la examenul de limba română, și-a adus cu sine și o... damigeană cu vin, (probabil ca să mbete comisia!) pui fripti, etc.

Cunoștințe în ale limbii române, n'a adus însă de fel.

Vedeți, dar cu ce „pregătiri” se prezintă un dascăl minoritar și cetățean strein la un examen de limba română! Noroc c'a fost repezit de cei pe seama cărora erau „pregătirile”.

Alt caz

Un foarte asemănător cu al lui Kemény, este tot al unui dascăl nădlăcan, individ periculos atât pentru învățământ cât și pentru siguranța statului. Acest „prieten” al lui Kemény este **Kupsek Lajos** (cum îi place să se iscălească și azi!)

Acesta, a fost îndepărtat de mai multe ori din învățământ pentru că nu posedă limba română, totuș datorită „intervențiilor” (ah! intervențiile...) unor politicieni de sub regimul trecut, a fost reintregat în post.

Se vede deci, că „intervențiile politice” trag mai greu în cumpănă decât sentimentul național.

Ținem să amintim citito-

rilor noștri câteva fapte din trecutul lui.

În 1914, când un domn avocat român, din Nădlac, în casina românească, — azi nu mai e — vorbea românește, a fost apostrofat de acest bolșevic cu „Mit ugatók ezen a nyelven?” (Ce lătrați în această limbă!

Apoi, în 1918 când bandele bolșevice a le lui **Kun Béla** terorizau populația, cine credeți că era printre capii revoluției? **Kupsek**, (Întrebați-l... — gâră, cunoașteți, — de ce-l șchiop!?)

În 1928, la o serbare națională, în timp ce toată lumea era îmbrăcată în haine de sărbătoare, **Kupsek** s'a îmbrăcat într'un frac „à la Kossuth”.

La o inspecție școlară avută acum doi ani, vrând să îmbărbăteze un elev, care nu știa românește, îi zise: „noa, gyil, nu sta ho!”

Ar mai fi multe de scris despre acești indivizi, dar deocamdată ne oprim aici, pentru că într'un număr viitor să facem și altora, portretul ce-l merită.

Până atunci, cerem On. Minister al Instrucțiunii să comunice rezultatele examenelor minoritarilor, iar pe cei căzuți să-i dea imediat afară din învățământ.

O cerem aceasta în numele tuturor românilor cinstiți, cari s'au săturat de batjocura streinilor la ei în țară!

T. Fulger

Șirienii se-agită împotriva lui Coloman Grundl

— Luni noaptea i s'au spart toate geamurile —

Am scris de atâtea ori în „Ecol”, au scris și alte ziare cu simț curat românesc din București, în frunte cu cel mai mare cotidian: „Universul”, despre cel de al doilea, (sau întâiul o fi... și pe urmă vine **Moskovitz Iosif**), veninos șarpe, din ținutul Aradului, care vrea să ni se vâre cu deasila 'n sân, dar și acesta, ca și **Moskovitz**, face ce face, învârteste și se-nvârteste, dar scapă, se strecoară printre toate rigorile legilor și cele mai severe măsurile ce se iau pentru deparazitarea țării.

Se mișcă toată românimea Șiriei, protestează vehement, intervine și 'ntr'o parte și 'n alta, însă, unele autorități se contrazic cu cele cari precizează legalul și categoricul, cerând isgonirea lui din țară, — unde

a stat și stă numai prin fraudă, — iar cincul Coloman Grundl, sfidătorul tembelismului și al incuriei românești, rămâne mai de parte 'n țară!

Se prevalează de interpretarea unui ordin, și cit înțeles, își rade de impotența societății române locale, își pune alte geamuri, — cari i se sparg din când în când ca 'n noaptea de Luni, — dar face mai departe pe „cehoslovacul” și pe „farmacistul”, fără s'aibă vr'un drept. Puțin îi pasă!

În România Mare, toate se poate permite străinului, chiar să și scuipe 'n sufletul românului, că nimeni nu-l ia de umeri pe hidosul batjocuritor, ba, îl mai și protejează, chiar aceia cari ar trebui să-l alunge!

Rezultatele întrevederii dintre Suveranii Jugoslaviei și Bulgariei

Sofia. — Suveranii Jugoslaviei împreună cu d. Jeftici ministrul Afacerilor străine, au părăsit azi dimineață la orele 11 capitala Bulgariei.

După convorbirile cari au continuat și în cursul zilei de ieri între d-nii Gheorghieff, Jeftici și Bataloff, s'a dat un comunicat în care se arată între altele că miniștrii s'au pus de acord ca să procedeze în cel mai scurt timp la deschiderea unor noi puncte de

trecere la frontieră, și anume un punct la nord și două puncte la sud de linia Taribrod-Drăgoman.

S'a mai decis a reîncheia fără întârziere studiul din punct de vedere financiar și tehnic al chestiunii racordării căilor ferate bulgare și jugoslave la nord și la sud de linia Taribrod-Drăgoman, cu deosebire la Vidin, Iegotin și Ghioșevo Kumanovo.

Procesul comunistilor dela Timișoara

Au mai rămas trei martori

— Ziua XIII. —

În ședințele de Luni — ziua care a început cea de a treia săptămână a procesului — s'a continuat cu ascultarea martorilor propuși de apărare, reușindu-se să se termine cu ei, rămânând pe mâine să fie ascultați cei trei martori ai acuzării, cari până în prezent au absentat. Depozițiile a doi dintre ei — a d-lui **Ovidiu Grilla**, chestorul poliției timișorene și a d-lui **Râmneanșu**, șeful Siguranței — sunt așteptate cu mult interes.

Dintre martorii ascultați în această zi, cea mai interesantă depoziție a fost a d-lui **capitan Lascu**, directorul închisorii militare din Timi-

șoara, care a dat amănunte asupra modului cum s'au comportat acuzații în închisoare. D-sta îl arată pe acuzatul **Schön Marcu** ca cel mai recalcitrant și mai împertinent deținut din toată închisoarea, el fiind acela care a organizat grevă foamii și care a continuat să facă propagandă comunistă măzgăind pereții cu diferite semne și lozinci comuniste. Ceilalți martori, — cunoscuți, patroni, sau colegi de-acuzaților, — au depus favorabil pentru ei.

Mâine, după ascultarea celor trei martori, d. comisar regal, maior **Bundra**, își va începe rechizitoriul.

Triumterratul deochiat

Cele trei țări deochiate ale Europei, se zice că sunt pe cale de-a da mâna sfidând orice sentiment de respect și modestie.

„Coincidență” despre care se vorbește în altă parte a ziarului nostru, dovedește că Germania și Polonia au conspirat ocult încă demult dinainte de „ieșirea” d-lui Beck. Iar Ungaria, a făcut ea ce-a făcut, până ce și-a înfipt ghiarele disperate în poala Poloniei, ca un periclitat la înec.

Dintr'o scrisoare a d-lui Gr. Filipescu publicată în „Ecol de Paris” se vede că negocierile tainice între Germania și Polonia nu sunt de dată recentă. Mică înțelegere este însă o piedică. Deaceia, deocamdată, se urmărește desbinarea acestora „vă-

Varșovia” cum spune d. Filipescu. Ungaria ar fi cuită iar Polonia mesterul. Ne bizuim însă pe flerul cunoscut al d-lui Titulescu.

De altfel Ungaria întonează după tot felul de argumente pentru a-și motiva depărtarea de Italia și apropierea de Germania. Ca și când cineva ar avea nevoie de motivările ei!

Mai știm doar că motivele economice pe cari le invocă nu sunt terostimile, sau și dacă ar fi, sunt tardiv trebuințate, ceace dovedește lipsă de sinceritate. Așteptăm însă s'o vedem și p'asta: Un pact oficial germano-polono-maghiar așteptăm mai ales, să vedem ce vor face apoi? Se începe sărăcășă de fiut în puterile lor?...

Presă din Capitală și Ardeal

Zilele trecute, într'o gazetă din capitală citeam, că înainte de război ziarele din București erau perfect informate de raporturile românilor ardeleni cu stăpânitorii lor unguri, precum și asupra realităților politice din monarhia Austro-Ungară, — că după război această informație le lipsește. Ziarul din capitală mai spune că faptul acesta este un rău. De comun acord. Dar cauza nu sunt ardelenii, cari au plecat din gazetărie atrași de mirajul diverselor ghehiruri politice, — cum afirmă ziarul bucureștean, — ci ziarele din capitală cari sunt un fel de cetățui medieval în cari nu poți pătrunde cu una cu două.

Sunt în Ardeal o sumă de gazetari tineri, — parte ardeleni de origine, parte regăteni, — ca să întrebuițăm termenul acesta care ne repugnă, — cunoscători perfecți ai realităților din Ardeal și din Ungaria. Nimeni nu-l utilizează. Materialul lor apare numai în ediția ce se trimite în provincia respectivă, fiind emisă în ediția de capitală și 'n celelalte ediții de provincie. În felul acesta realitățile dintr'o provincie nu sunt cunoscute în capitală țării și 'n celelalte provincii. Este un heatus care a împiedicat mersul normal al cimentării sufletului dintr'o provincie.

Dacă redacțiile din capitală ar avea câte un cunoscător al realităților din Ardeal, ar putea urmări zi la zi și presa minoritară. Combaterea ei s'ar face și din capitală, nu numai de gazetele românești din provincie, scrise admirabil — pardon! — pentru lipsa de modestie — dar lipsite de portamentul financiar, necesar unei vieți sigure și trainice.

Robul cunoscătorului în redacțiile din capitală nu s'ar rezuma numai la atât! Ar explica, interpreta atâtea fe-

nomene și fapte locale cari sunt celor din capitală, de multe ori inexplicabile dărmând în felul acesta piedeca invizibilă ce despărțește provinciile unele de altele, și pe toate la un loc, de metropold.

...Nu știm, de ce, dacă înainte de război lucrul a fost posibil și considerat ca important, acum nu i se mai dă atențiunea cuvenită. Auzim?

Căutați și veți afla!...

Radu Baltag

O coincidență

Londra. — Iată „o coincidență ciudată”:

1. Polonia a promulgat decretul asupra așa zisului „serviciu militar auxiliar” care duce la militarizarea întregului popor polon. Nici o țară n'a întreprins încă o măsură așa de dărză.

2. Germania a luat decizia extraordinară pentru militarizarea studentimei sale, spornind astfel corpul ofițeresc în măsură așa de mare, că va da posibilitate să aibă cadre ofițeresce suficiente pentru mobilizarea generală a tuturor organizațiilor sale le premilitare; ceace înseamnă posibilitatea de a dispune în rest timp de o lună

de 6 milioane de oameni.

3. Ministrul de război al Japoniei, justificând deschiderea creditelor militare extraordinare și cheltuelilor mari, pentru manevrele armatei japoneze, a declarat răspicat, că toate aceste pregătiri sunt necesare, având în vedere apropierea „crizei internaționale din anul 1935 — 1936”.

Presă engleză atrage atenția deosebită a guvernului britanic asupra suszisei „coincidențe”, care cere supravegherea cea mai vigilență din partea guvernului britanic asupra intențiilor adevărate ale țării cu „spirit belicos”.